

Folketingets Lovsekretariat

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 12. januar 2012

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

Under henvisning til Folketingets brev af 5. januar 2012 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. S 1470, stillet af Stine Brix, EL.

ABA/ J.nr. 2012-171

Spørgsmål nr. S 1470:

"Mener ministeren, at FN's handicapkonvention overholdes, når en ung mand på 35 år med epilepsi tvinges til at bo sammen med ældre, og vil ministeren foretage sig yderligere i sagen?"

Svar:

Jeg har ikke mulighed for at træffe afgørelse i konkrete sager eller pålægge kommunerne at træffe bestemte afgørelser. Om reglerne vedrørende tvangsmæssig flytning til botilbud kan jeg oplyse følgende:

Flytning til et botilbud efter serviceloven, ældreboligloven eller almenboligloven mod borgerens vilje kun kan ske, når:

- 1) det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig og
- 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger og
- 4) den pågældende udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade og
- 5) det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning.

Det er Det Sociale Nævn, som træffer afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke. Afgørelsen træffes efter indstilling af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen skal endvidere anmode statsforvaltningen om at beskikke en værge, når der indstilles til flytning, hvis den pågældende ikke

allerede har en værge.

Borgeren har derfor ret til at afslå et tilbud om at flytte i et bestemt botilbud, hvis den pågældende ikke selv ønsker det, medmindre betingelserne for at bruge magtanvendelse undtagelsesvist er til stede. Hvis borgeren opfylder betingelserne for at modtage hjælp efter serviceloven, har borgeren derfor krav på, at kommunalbestyrelsen yder borgeren hjælp der, hvor borgeren allerede opholder sig.

Det fremgår ikke af spørgsmålet, om borgeren ønsker en bolig efter servicelovens § 107, § 108 eller en bolig efter almenboligloven, som hører under ministeren for by-, bolig- og landdistrikter.

Mennesker med handicap, som er visiteret til en bolig efter servicelovens § 108, har ret til frit at vælge sådanne boliger indenfor og på tværs af kommunegrænser, hvis lovgivningens betingelser i øvrigt er opfyldt. Det samme gælder også almene ældre- og handicapboliger efter almenboligloven, der hører under ministeren for by-, bolig- og landdistrikter. Ankestyrelsen har truffet en principafgørelse om forståelsen af begrebet tilsvarende, jf. principafgørelse 165-10.

Lovgivningen giver således allerede borgeren valgmuligheder i forbindelse med anvisning af ældre- og handicapboliger og lignende boliger. Kommunalbestyrelsens afgørelser om afslag om at benytte det frie valg kan påklages til Det Sociale Nævn.

I forbindelse med tiltrædelsen af handicapkonventionen blev sikret, at der var harmoni mellem dansk lovgivning og konventionens principper. På den baggrund ser jeg ikke grundlag for at foretage mig yderligere i sagen.

Karen Hækkerup

/ Karin Ingemann